ऽग्निनित्यधारित्वं बाध्यते · ततश्च तयोरेव नित्यधृतयोर्गार्हपत्याहवनीययोस्त-त्रारण्योः समारोपः क्रियते अनपवृत्तत्वात् · अत एव पुनराधाने कृते त्रिरात्रादिमध्ये अमावास्यापाते यवागू क्रत्वर्थया[1] क्षीरहोमित्वस्य पुरुषार्थस्य बाधः · वरुणप्रघासादिपाते (५.३.१) समारोपेणाग्निनित्यधारित्वस्य च · अत एव नित्यधारित्वविधानात्सायम्प्रातर्होमदर्शपूर्णमासतदन्वारम्भणीयादि सर्वं प्रसङ्गात्तस्मिन्नेव नित्यधृते विहारे कर्तव्यम् प्रतिकर्मोद्धरणमप्रसङ्गऽइत्युक्तत्वात् ॥ ॥ दशमी कण्डिका ॥ १० ॥ ॥

अथ पद्धतिः ॥

ततः श्वेतं गायेति प्रैषः तद्गानम् · ततो वारवन्तीयं गायेति प्रैषः तद्गानम् · ततो यज्ञायज्ञियं गायेति प्रैषः ततस्तद्गानम् · अथवा समुदित एव यथासूत्रितं प्रैषः[2] श्वेतवारवन्तीययज्ञायज्ञियानि गायेति ब्रह्मणः क्रमेण गानम् । ततः सर्वानग्नीन्प्रदक्षिणं परीत्याश्वमुद्गुत्सृजति अजस्तु प्रातरुत्सृष्ट एव । अत्र वसन्तादीनामृतूनां कृत्तिकादीनां नक्षत्राणामभ्युक्षणादीनां सम्भाराणां रथन्तरादिसाम्नां वपनस्य चातुष्प्राश्यस्य जागरणस्येध्मपूर्वार्धान्वारम्भणस्य सार्पराज्ञीनां च विकल्पः ॥ ॥ ततः पूर्णाहुतिहोमः । तत्र विधिः । पात्रान्तरादाज्यस्थाल्यमाज्यनिर्वापः गार्हपत्येऽधिश्रयणम् · खादिरस्रुवस्य दर्भैः संमार्गः जुहोश्च अग्रैरन्तरतः प्राक् मूलैर्बाह्यतः प्रत्यक् · आज्यस्योद्वासनम् पवित्राभ्यामुत्पवनम् अवेक्षणम् स्रुवेणाज्यं गृहीत्वा स्रुक्पूरणम् स्रुचोऽधस्ताद्वाजनादिनिधानं यथा स्कन्दनं न भवति · तत एकां पालाशीं प्रादेशमात्रीं समिधमुपसंगृह्योत्थाय गत्वाहवनीयस्योत्तरत उपविश्याहवनीयं परिस्तीर्योत्थाय समिधमाधायोपविश्य दक्षिणं जान्वाच्याग्निं मनसा ध्यायन्स्वाहाकारेण यजमानेऽन्वारब्धे जुहोति इदमग्नयऽइति त्यागः । ततो यजमानो वरं ददामीति मन्त्रेण वाचं विसृजते · ततो यजमानोऽध्वर्यवे वरं ददाति अस्याः पूर्णाहुतेः समृद्धये वरं दक्षिणां ब्रह्मणेऽध्वर्यवे चाहं सम्प्रददऽइति · वरशब्देनात्र यस्मै दीयते तदभि-

---

१) ? °ग्नक्रत्वर्थवा २. °ग्नाक्रत्वर्थवस्य २. २) समुदितानामेव प्रैषः Chamb. 622.